

Сергій Кравченко

Сергій Бульдович

Любили небо і свою Вітчизну

29 травня всю країну облетіла страшна звістка про те, що неподалік міста Слов'янська на Донеччині бойовиками-сепаратистами був збитий вертоліт Мі-8МТ із бортовим номером «16», який пілотували військовослужбовці Гвардійської авіаційної бази Національної гвардії України полковник Сергій Бульдович та капітани Сергій Кравченко й Олександр Макеєнко.

Крім екіпажу, на борту гелікоптера були ще четверо гвардійців (генерал-майор Сергій Кульчицький, майор Віталій Курилович, прапорщики Валентин Білошкурський і Віктор Ліпський) та шестеро працівників спеціальної роти міліції УМВС України в Івано-Франківській області (матеріал про них – на стор. 18–19. – *Ред.*). Дивом вижити після падіння вертольота пощастило лише другому пілоту капітану Макеєнку. Решта загинули.

Військовослужбовці Національної гвардії України свято шанують пам'ять героїв, які віддали життя за свою Вітчизну. Власне, військовий колектив дислокованої на Кіровоградщині Гвардійської авіабази НГУ й досі не може оговтатися від втрати своїх однополчан, 40-річного заступника командира частини з льотної підготовки полковника Сергія Бульдовича та 39-річного старшого бортового техника – інструктора вертолітної ескадрильї капітана Сергія Кравченка.

Завжди зібраний і вимогли-

вий як до себе, так і до підлеглих, випускник Сизранського вищого військового авіаційного училища Сергій Бульдович надзвичайно відповідально ставився до виконання своїх службових обов'язків. Проте, незважаючи на показову суворість, Сергій Іванович був щирою й відкритою людиною, яка цінувала дружбу, завжди була готова прийти на допомогу.

Один із випадків, що якнайкраще характеризує полковника Бульдовича, пригадує його однополчанин Олександр Рибальченко: «Наприкінці 1990-х я був направлений для подальшого проходження служби з Олександрії в Білу Церкву, де тоді базувався один із підрозділів нашої авіабази. Після того, як відреконувався командир, у коридорі штабу мене зустрів Сергій Іванович, який також служив у білоцерківській ескадрильї. Привітавшись, він запитав: „Ви до нас? А де зупинилися жити?“. Почувши мою відповідь, що жила в мене поки що в мене немає, одразу запропонував поселитись у ньо-

Борт-16 перед останнім польотом...

го, поки не облаштує на новому місці. Я й досі вдячний Сергію Бульдовичу за те, що тоді він мені, ще незнайомому колезі, допоміг від щирого серця...».

Ще один показовий випадок трапився минулого року. З Головного управління надійшло розпорядження щодо нагородження грошовою премією від командувача найкращого військовослужбовця частини. Серед кандидатів на заохочення комісія обрала полковника Бульдовича. Дізнавшись про це, Сергій Іванович подякував за високу оцінку його роботи, але... відмовився від премії – і запропонував заохотити тоді ще старшого лейтенанта Олександра Макеєнка: «По-перше, Олександр Миколайович – справжній професіонал, він дійсно заслуговує нагороди. А по-друге, у нього дитина хворіє, потребує обстеження й лікування в Києві. Тож гроші йому зараз кінче потрібні».

Про випускника Київського інституту Військово-Повітряних сил капітана Сергія Крав-

ченка можна сказати, що він був не лише справжнім професіоналом, а й душею колективу підрозділу – завжди усміхнений, добродушний, відкритий. Жодне свято не обходилося без Сергія Миколайовича – без його дотепних жартів, цікавих історій. Гвардійці з його підрозділу стверджують, що ніяк не можуть звикнути до того, що Сергія немає поруч – здається, він зараз підійде, поплескає по плечу й скаже своє звичне «Усе буде гаразд!».

Тішити військовослужбовців принаймні те, що ратний поштовг полковника Сергія Бульдовича й капітана Сергія Крав-

ченка високо оцінило керівництво держави та командування Національної гвардії. Указами Президента України всі військовослужбовці й міліціонери, які летіли бортом-16, були по-смертно відзначені державними нагородами: генерал-майор Кульчицький – званням Героя України із врученням ордена «Золота Зірка», інші 11 загиблих – орденом «За мужність» I ступеня. Капітана Олександра Макеєнка, який нині проходить лікування від наслідків страшних травм, нагороджено орденом «За мужність» III ступеня.

Наказом командувача Нацгвардії полковника Бульдовича навечно зараховано до списку особового складу управління Гвардійської авіабази НГУ, капітана Кравченка – до списку особового складу вертолітної ескадрильї військової частини. Гвардійці-авіатори завжди пишатимуться тим, що служили разом зі справжніми героями, котрі щиро любили небо і свою Вітчизну...

Олег ДОН,
Кіровоградська обл.